

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edlnosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Berolin 3. Posebno izdanje »Reichsanzeigerja« objavlja naredbo nemškega cesarja do državnega kancelarja, kneza Hohenlohe, katera naredba izraža soglasno žalost in hvaležno občudovanje vsega naroda do velikega pokojnika, ki je bil najzvestejši služabnik Viljelmu I., do moža, katerega je Bog ustvaril kakor orodje, da se uresniči nesmrtna misel na ukupnost in veličino Nemčije. Cesar obljublja v imenu vsega naroda, da to, kar je ustvaril veliki kancelar pod Friderikom Velikim, popolni, ter da bode branil, ako bi trebalo, tudi imetjem in življenjem.

Draždan 3. Kralj Albert je odposlal knezu Herbertu Bismarku nastopno brzojavko: »Vsprejmite Vi in vašinci izraz mojega pristranskega sožalja ob nenadomestni izgubi, ki je zadela Vas, domovino in tudi mene po smrti Vašega spoštovanega očeta.

Friedrichsruh 3. Rodbina Bismarkova je bila zbrana do pozne ure. Malo pred polnočjo so šli vsi člani družine v mrtvaško sobo, da se poslovijo od pokojnika. Na to je knez Herbert Bismarek lastno roko zaprl sobo, ki se ne odpre več do definitivnega pogreba.

Kolonj 3. »Kölnische Zeitung« javlja, da vse one odredbe rodbine Bismarkove, ki se zde nekoliko čudne — med iste je prištevati še posebno dejstvo, da je grof Herbert Bismarek odklonil ponudbo cesarja Viljelma, da bi se pokojnik pokopal v glavni cerkvi berlinski — odgovarjajo le željam pokojnega kneza, ki da je rekel, »da hoče imeti mir vsaj po smrti«.

Gorica 3. Nocoj ob 6. uri 45 minut je prišel sem preko Kanala minister trgovine Baernreither. Nastanil se je v hotelu Gunkel. Zvečer je šel v

St. Peter obiskat grofa Frana Coroninija. Jutri si ogleda Gorico. Morda pojde tudi v Oglej in Gradež.

Zadar 3. Predvčerajjem je bilo v Sinju več suškov potresa. Nekateri so bili precej močni.

Dunaj 3. Knez Ferdinand Bolgarski dospe na Cetinje dne 7. t. m. na že napovedani obisk knezu Nikolaju. Kneza vsprejmejo v Baru na sijajen način. Isti ostane na Cetinji do 10. t. m. in se povrne v Bolgarsko preko Kotora.

Dunaj 3. »Neues Wiener Tagblatt« je izvedel, da se minister za zunanje stvari, grof Goluchovski, pojutrnjem povrne iz Pariza.

Dunaj 3. Dunajske novine poročajo: Posredovanjem neke tvrdke v Hamburgu je avstrijska vlada prodala kitajski vladi partijo pušek starega sistema, ki se nahajajo v arzenalu dunajskem in ki niso več v rabi po uvedanju pušek novega modela. Število teh starih pušek znaša 209.000. Te puške je imel prevesti avstrijski Lloyd iz Trsta, toda isti je moral odkloniti to ponudbo, ker niti agent v Aleksandriji niti oni v Adenu nista mogla dobiti dovoljenja za prevoz orožja po suškem kanalu. Tvrdka v Hamburgu bila je torej prisiljena poskrbeti za prevoz via Hamburg potom nemškega Lloyda, ki si je — kakor se zdi — zagotovil dovoljenje za prevoz po kanalu.

Dunaj 3. Mednarodni kongres rudarjev je nadaljeval svoja posvetovanja. Po živahni razpravi, v katero so najbolj posezali Angleži, se je vsprejel nastopni dnevni red: Kongres je tega menenja, da je za rudarje došel čas, da določijo, kolika mora biti najmanjša mezda, in eventualno začeti boj, da se ista vsprejme.

Lvov 3. Stanje kardinala knezonadškofa Sembratoviča se je jako shujšalo. Bati se je katastrofe.

Lvov 3. Kardinal Sembratovič umira.

Varaždin 4. Povodom jubileja 5. alanskega polka, ki nosi ime carjevo, je vojaški ataše ruski Voronin, napil cesarju Franu Josipu ter je izrekel, posebno pohvalo disciplini avstro-ogerske vojske. Polkovnik vitez Kinvisch je napil carju. Obe zdravilji so navzoči poslušali stojé in navdušeno.

Brest 3. Francoski minister mornarnice Lokroy je došel sem, da se udeleži vaj mornarnice. Prebivalstvo je iskreno pozdravljalo ministra.

Sredec 3. Ministerski predsednik Stojlov je došel sem.

Bogota 3. Kolumbiški kongres je sklenil jednoglasno, ozirom na prepis z Italijo, da je v jamstvo upnikom Ceruttija položiti 60.000 funtov šterlinov. Ta sklep zadobi moč zakona v 6 dneh. Kolumbiški vladi še ni došla doslej zahteva Italije v uradni obliki.

Rim 3. Uradni list javlja, da se je odpravilo obsedno stanje v okrožju Rocco San Casciano, pokrajine Florenške.

Kodanj 3. Kraljica je bolna. Noč je minola razmerno dobro. Princeza Wales je na potu iz Angleške v Kodanj.

Aix-Les-Bains (Francosko) 3. Kralj Grški, doznaviš o bolezni kraljice Danske, je takoj odpotoval v Kodanj.

New-York 2. »New-York Herald« pravi, da bi Amerika morala obdržati Filipine, katere naj bi postavili pod zaščito jedne ali dveh vlasti, če tudi le v dokaz prijateljskega mišljenja do Angležke.

Washington 3. Predsednik Mae Kinley je izjavil danes zjutraj, da je prejel oficejzno obveščenje, da je Španska pritrdila mirovnim pogojem ter da pričakuje vsaki hip oficejelnega odgovora.

PODLISTEK.

3

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. S. Cvetkov.

V stolpu senjskega kaštela se je zbralo med tem čudno društvo za dolgo drveno mizo: cesarski komisar Andrej de Raunoeh, debel in zaspan gospod, ki je, kimaje z glavo, odobral vsako menenje; škof de Dominis; kapitan Danilo Barbo; Vuk Hreljanovič, brkat človek in senjski grajščak; Jeronim Srebrnjak, mestni notar, ki se je silno potil, zarezujé pero. Došli so tudi uskoški vojvode Juriša Orlovič, Pavel Milovčič, Misa Radič, Gašo Stipanovič in Ive Vlatkovič pod svetlim orožjem. Komaj je bil nataknil cesarski komisar naočnike, komaj pomočil notar svoje fino pero, ko se je dvignil starec Milovčič in je spregovoril tako-le zbrani gospodi:

»Glejte, došli ste, svetla gospoda, med nas siromašne trpine, med nas Uskoke Senjane, da nam poveste, kaj misli svetli cesar in gospodar; in to Vam tudi pristaja, ker ste modri, učeni in zgovorni, a mi ne bolj od puške in sablje. Za Boga, prosim Vas, naredite, kar bode pravo in zdravo za krščanski narod. Pravijo vam, da se nam slabo godi in da nas pritiska velika beda. Cesarska plača se nam pridržuje, a beneški dože nas goni s kolecem

in vrvjo. Žena gladna, otroci bosi, plugu nisi vaju, grič neploden, a sramota za zdravega človeka, ako čuka, da mu bodo leteli pečeni golobje sami v usta. Pravijo vam, da smo kakor drevo na golem kamenu, tu nas morje bije, sever nas brije in veter nas vije, pa trže korenino za korenino. Graja jo nas, da smo volkovi, obešajo nas, gospoda, nas, krščene ljudi, a vprašam Vas, kdo je zgubil glavo za sveto vero Jezusovo? Pravijo, da nas vržejo iz Senja, da nam razdro ognjišče. Težko je, gospoda, izdreti iz zemlje starodaven hrast, ki je pustil korenine na vseh štirih straneh; težko ptico premestiti iz starega gnjezda. Kam naj gremo, kam naj se obrnemo? Smo-li vam bili kako koristni, dajte nam živeti; vam nismo-li koristni, raje v morje, pa Bogu hvala! Ako ste ljudje, pomagajte!»

Škof je pobešenih očí in prekrizanih rok poslušal besede sivoga starca. Na to je rekel vojvodom:

»Dragi moji vitezi! Glejte, sreča me je dovela k Vam, hvala bodi Bogu. Odkar sem pastir te vaše čede, sili me sree, da bode med vami mir, ker sta mir in ljubezen zakon božji. Verujte meni. Tudi jaz sem človek vašega jezika, in vem, kaj je volja cesarja gospodarja, pred čegar svetlim licem sem mnogo govoril za vas; ali našli so se hudobneži, ki pripovedujejo laži, da vas mislijo izgnati izpod krova. A jaz vam pravim, da je to gola laž.»

»E, kadar nam praviš ti, gospod škof, je resnica, verjamemo!« je dodal starec Milovčič.

»Čujte, gospoda!« je zavpil Orlovič in skočil na noge. Notar se je preplašil in pero mu je padlo iz roke. — »Čujte, gospoda,« je ponovil Orlovič, »top iz Nehaja! Kaj je to?«

Kapitan in vojvode so izleteli iz kaštela proti morju, vojaki so mrgoleli za njimi. Pred »mala vrata« so šli. Strašen prizor! Od Raba je letela mala ladijca, a v njej starci, žene in otroci.

»Ti ljudje so naši!« je zavpil Orlovič.

»Da, Senjani!« je odvrnil Uskok Rodanovič, »nekaj živčja vozijo.«

»Glej!« je pristavil kapitan Hreljanovič, »proganja jih beneška ormanica (troveslača ali ladija, oborožena s topovi). Vidite-li na zastavi leva?«

»Ha, Arbanasi so v njej!« je zaskrliknil Orlovič zobmi, »vodi jih neki črni Benečan. Da bi ga Bog ubil! Junaki! nabasajte topove, spustite barke v morje! Na noge, junaki!«

Uskoki so priskočili k ladijam. Vuk Hreljanovič je primaknil gorečo šibo, topu. Grom je zagrmel, blisek je planil in zrno je odneslo beneško zastavo. Kakor lastavice so hitele uskoške ladje. Ali glej! beneški brod se je primaknil mali ladiji. Arbanasi so izpalili puške. Petdeset pušek je počilo. Strašno vpitje se je zaslilo od ladijce. Ladijca se je prevallila, starci, žene, otroci, vse se je pogreznilo v globoko morje.

(Dalje pride.)

Washington 3. Francoski poslanik Cambon je dobil odgovor Španske, katerega prijavi danes predsednikn Mae Kinleyu.

Playa del Este 3. Glasom tu sem došle vesti je bil hud boj med vodjem ustašev, Garcia, ki se nahaja v bližini Moyari pri zalivu Nipe, ter glavnim taborom Špancev, nahajajočem se v Holguinu. Garcia je bil baje zmagovalec, ali pri držal je vsaj svoje pozicije. Po kubanskih sporočilih so priborili ustaši dva topa in so premagali špansko konjico.

Pozor!

Krščansko-socijalno gibanje uživa naše simpatije. Vzroki temu so gmotne in moralne naravi. Ti vzroki tičijo v sedanjih žalostnih socijalnih in gospodarskih razmerah, kakor jih je ustvarila do velesile povsprevša se svetovna zveza židovstva. Kdor je imel toliko zdrave razsodnosti, da je mogel prav soditi pretečo nevarnost, je moral hrepeneti po reakciji proti zlu. In reakcija je morala priti hitro, hitro, da ne bode prepozno. Take zdrave reakcije pa ni bilo pričakovati od drugod, nego iz trpečega ljudstva samega. In prišla je pod obliko krščansko-socijalnega gibanja. Naravno. Kar je zagrešilo protikrščansko stremljenje, mora lečiti krščanska ideja. Zato smo radostno pozdravljali prve začetke krščansko-socijalnega gibanja in vsemi simpatijami svojimi smo spremljali nadaljni razvoj tega gibanja. Te simpatije naše so se ohranile do danes nespremenjene. Kako ne: saj to ni pojav hipne afektacije, ampak globokega uverjenja o nevarnosti zla in o jedinem leku za to zlo. Naših nazorov niso mogli spremeniti niti poznejši grehi in krivice, ki so se provzročale Slovanom pod zastavo krščanskega socijalizma. Mi nismo pozabili nikdar, da treba ločiti vzvišenost ideje same od nespametnosti, sebičnosti in neiskrenosti posamičnikov ali tudi strank, ki menijo, da služijo ideji.

Želeli smo, da bi se čim prej našli ljudje, ki bi prenesli prepotrebno in odrešilno krščansko-socijalno idejo tudi v naše mesto. Kdor pozna naše razmere, kdor pozna vir, iz katerega prihaja ne le vsa naša gospodarska mizerija, ampak tudi naša narodna in politiska beda; kdor ve, da roke, ki pletejo bič, da tepe tu naš siromašni rod, so uplivne židovske roke in da je zistem, vladajoči na Primorskem, posebnost pa v Trstu, sad one velesile, kateri pravimo: alliance israélite universelle — kdor ve vse to, ta boče umel našo željo.

Uresničila se je. Gibanje se je začelo in mi — je ne moremo biti veseli. Lepa, vzvišena ideja je prišla v nesrečne roke. Mesto da bi dajala novih, blazilnih impulzov našemu javnemu življenju, se le — kompromituje.

Najprej so se polastili ideje ljudje, ki so zavzniki nje — sovražnikov; ljudje, s katerimi je nemogoče ne le zločno sodelovanje — a le zločno sodelovanje vseh, brez razlike narodnosti, more računati na vspehe —, ampak je slovenskemu ljudstvu v Trstu v dolžnost, da se že od daleč izogiblje vsaki dotiki žnjimi.

Začetek je bil slab in vse prej, nego nadohuden.

Pozneje se je zdelo kakor da se stvar obrača na bolje. Gori označene osebe so morale dati vaje iz rok. Ali zopet prevara: osebe so se menjale, italijansko-narodna jednostranost in preziranje slovenske narodnosti je ostalo. Vse poslovanje v društvu je bilo izključno italijansko. Celó nam, o katerih jim je bilo znano, da nam veleva prva dolžnost, odbijati preziranje slovenskega jezika, prišlo isto od kjer si bodi — so usiljevali svoje izključljivo laške dopise. Izgovarjali so se, da nimajo ljudij, ki bi znali slovenski. In še le potem, ko so videli neupogljivo doslednost našo, s katero smo metali take dopise v koš, jeli so nam pisati slovenski, ali v slovenščini, da Bog pomagaj. No, potrpiamo, smo si milili, saj to je še le prvi korak do poboljšanja. Aftili smo se. To zopet ni bilo poboljšanje, ampak sledili so le neki vis major: spoznanju, da brez sodelovanja slovenskega življa je krščansko-socijalno gibanje mrtvo-rojeno dete. Slovenski jezik so hoteli pač rabiti za svoje namene, v odškodnino za to „žrtv“ na svojih, slovenstvo mrzečih nazorih pa so jeli sumničiti in obrekovati naša narodna stremljenja na najdrznejši način.

Že našemu glavnemu uredniku so v zasebnih pogovorih parkrat kadili pod nos: »Mi nočemo postati Italijani, pa tudi — Rusi ne!! Mi poznamo le jednega Boga, jedno domovino in jednega cesarja!«

Že to opetovano apostrofiranje „z Rusi“ in „z jedno domovino in z jednim cesarjem“, nas je osupnilo. Predobro je naš urednik občutil in razumel očitanja, ki so zvenela iz tega apostrofiranja. Že takrat se nam je stvar jela dozdevati sumljiva in postali smo previdni.

Te dni je zopet jeden »voditelj« krščanskih socijalistov govoril z jednim našim sotrudnikom. Ta je bil še bolj odpet, tako odpet, da nam je odprl oči popolnoma. Našemu sotrudniku v lice je izrekel brez ovinkov denunciacijo, da glede avstrijskega mišljenja ni nikake razlike med progressom in pol. društvom »Edinost«; jedni da hote priti pod Italijo, drugi pa pod Rusijo. Prvi da bi dobili polente drugi pa »knuto«. Oni, krščanski socijalisti, pa da hočejo ostati zvesti veri in Avstriji.

Po teh razkritjih, oziroma denunciacijah blage duše krščanskih socijalistov, nam je bilo seveda povsem jasno, česa imamo pričakovati od te strani in dano nam je bilo stališče samo po sebi, na katero smo se morali postaviti nasproti takozvanim krščanskim socijalistom tržaškim. Alea jacta est — pretrgati se je morala vsaka vez s takimi »voditelji«.

Da pa ne bode nikdo v dvomu glede namišljenje teh ljudi o našem zakonitem narodnem stremljenju, bodi še povedano, kar se je dogodilo sinoči v kavarni »Tedesco«.

Zopet je bil tam jeden »voditelj« krščanskih socijalistov, ki je spuščal svojo jezo, češ: »Noben list ne žali toliko krščansko-socijalne zveze, kakor »Edinost«, ki pravi, da oni niso taki bedaki, da bi objavljali taka vabila. To je umazanost, svinjarija. Dr. Gregorin, Mandić, dr. Rybář, Jakić, Cotić in tudi ona dva, ki sta bila poleg — vsi vsi, da so sami rusofili, ki naj gredo v Rusijo in jim ni treba biti v Avstriji!«. — Potem je blagi krščanski socijalist plunil na »Edinost« in je odšel iz kavarne psovaje in zadovoljen najbrže sam seboj, da je — denunciral.

To smo morali pribiti. Gori imenovane osebe se sicer gotovo ne čutijo žaljene, in sicer iz dveh vzrokov ne: v prvo je dotični voditelj veliko — premajhen, da bi jih mogel doseči, v drugo pa imamo mi Slovenci tako dobro vest, da se moramo smejeti vsakemu denuncijantu, tudi če tehta nekoliko več, nego naš »krščanski socijalist«. Govoriti pa smo morali enkrat, da bodo opozorjeni naši ljudje, kako se hoče zlorabiti vzvišena ideja za umazane, nečastne in nam pogubne namene. Nam bi bilo žal, da bi trpela krščansko-socijalna ideja; da pa ne bode trpelo poštenje naše narodne ideje po zlorabljanju krščansko-socijalne ideje — zato moramo in hočemo skrbeti mi. Kakor ne dopuščamo in se postavljamo v bran, da bi se slovensko rodoljubje ubijalo v imenu socijalno-demokratske ideje, oziroma v imenu nekega namišljenega mednarodnega človekoljubja, tako bomo neizprosni sovražniki, pripravljeni sleherni trenotek za najodločnejši odpor, onim, ki hote črniti naša legitimna narodna stremljenja bodisi v imenu krščanstva, bodisi v imenu »avstrijstva«. Mi ne umaknemo svojega rodoljubja ni pred »krščanstvom« ni pred »avstrijstvom«, ker vemo, da se to rodoljubje ne spodtika nikjer ni ob krščanstvo ni ob avstrijstvo.

To naj si zapomnijo oni, ki zlorablajo ta dva vzvišena pojma v nizke namene — obrekovanja!

Naše ljudstvo pa bodi opozorjeno!

Politični pregled.

Poslanec Ferjančič o položaju. Na banketu učiteljstva v »Narodnem domu« v Ljubljani je došlo do važne političke enunciacije, ki je vzbudila splošno pozornost, tako, da se pečajo žnjo tudi dunajske novine, zlasti pa »svobodnovladni« »Fremdenblatt«, o katerem se govori, da odpira svoje predale vsakemu avstrijskemu ministru za vnanje stvari.

Državni poslanec in podpredsednik zbornice poslancev, dr. Andrej Ferjančič, se je oglašil namreč za besedo, da se zahvali najprej na izrečeni mu napitnici. To priliko pa je porabil tudi, da se je ozrl na sedanje splošno politično položanje.

Menil je, da se za nas Slovence in Hrvate snujejo jako neugodne razmere. Na visokih, na odločilnih mestih prezirajo nas Slovence in se ne menijo za nas. Vsakogar kličejo na posvetovanja, da izrazi svoje menenje o položaju, samo Slovencev, Hrvatov in Malorusov niso poklicali, dasi so ti najbolj zatirani v naši državni polovici. Slovenci in Hrvati čutimo to kakor žaljenje, proti kateremu b'jo nastopiti z vso odločnostjo. To preziranje priča, da hočejo na odločilnih mestih napraviti spravo samo mej Čehi in Nemci. Če se to zgodi, če se mej Čehi in Nemci izvrši sprava, potem smo Slovenci Hrvati in Malorusi odslovljeni s svojimi težnjami in za desetletja potisnjeni nazaj. V tem mučnem položaju, katerega sami ne moremo premeniti, ker smo premajhni in ker je ponekod tudi premalo odločnosti — zanašamo se jedino na prijateljstvo Čehov. To prijateljstvo je naša nada. Zanašamo se, da se slovanska vzajemnost, ki se je povdarjala o raznih slovesnih prilikah, izkaže v tistem kritičnem trenutku, ko se odloči, naj li bomo Slovenci in Hrvatje zavrženi ali ravnopravni, kakor nam jamčijo temeljni zakoni. Beseda o slovanski vzajemnosti naj postane kri in meso in naj obrodi tisti sad, ki reši slovenski in hrvatski narod krutih sovražnikov. Govornik je napil slovanski vzajemnosti.

To je bistveno isto, kar smo rekli mi v zadnjem izdanju, ko smo govorili o posvetovanju zastopnikov češkega in poljskega kluba ter Jugoslovanov. »Fremdenblatt« je silno nevoljen radi Ferjančičevega govora, znamenje to, da je ta govor prišel v navskriž vladnim krogom. Za nas je pa to najboljši dokaz o potrebi, da se naši zastopniki oglašajo o vsaki važnejši priliki. Poluvladnemu listu se vidi neumestno, da se je dr. Ferjančič ravno sedaj skliceval na slovansko vzajemnost in je zlasti Čeha opominjal na dolžnost, ki jih veže, da mislijo tudi na nas. I seveda! Saj je navadno tako, da narodi sodijo malo drugače in občutijo svoje potrebe, nego pa gospodje za zeleno mizo. Toda narodi so prisiljeni, da urejajo svojo »politiko« se stališča svojih potreb, ne pa se stališča udobnosti gospodov državnikov. »Fremdenblatt« meni, da vlada nima sedaj časa, da bi se bavila slovenskimi stvarmi. Hvala lepaza pojasnilo. Ona po svoje, mi pa po svoje! Ona nima časa za nas, mi pa moramo skrbeti, da se bode morala vendar baviti z nami, da jo prisilimo do spoznanja, da ju logično tudi na jugu, kar je logično na severu, da so na jugu narodni boji istotako škodljivi za državo, kakor na severu, ter da je zemljepisno položanje naših pokrajin tako izpostavljeno, da bi bil naravnost zločin na državni koristi, ako bi hoteli najlojalnejši del prebivalstva puščati v trajnem nezadovoljstvu le zato, ker gg. državniki — nimajo časa!

„Nove zahteve“. Tudi »Piccolo« se bavi onim posvetovanjem čeških, poljskih in jugoslovanskih zaupnikov, o katerem je govoril neki dunajski list. Meni, da bi bili Italijani srečni, ako bi bilo stanje res tako, kakor je opisujejo Jugoslovani. To da je že stara taktika Slovanov, da vzbujajo domnevanje, kakor da so oni mučeniki, v resnici pa da na vseh straneh uživajo nečuvstvo protekcije vlade. A najžalostneje na vsem tem da je to, da ima to pretvarjanje Jugoslovanov tudi to pot vso nado, da bodo uslišano. Ta naklonjenost do Slovanov se kaže tudi v tem, da v mnogih slučajih zahteva vlada od državnih uradnikov, da morajo znati poleg italijanščine (ki je deželni jezik) in nemščine (ki je uradni jezik) tudi slovanščino. In te »nove zahteve« se stavljajo par let sem celó — na sodišču! Slovani se prikazujejo kakor žrtve, ki zahtevajo pripoznanje pravice, v resnici pa ni vse to nič drugega, nego zistem — boja. To mora vzbuditi pozornost Italijanov, ako nočejo, da nove zahteve kar hkratu postanejo dovršeni čini, ki naj pomirijo požrešnost Slovanov.

Na vsa ta izvajanja »Piccolova« odgovorimo jutri.

Domače vesti.

Srečne okoličanke! Pišejo nam: Pasji dnevi in pa vročina je kriva, da Vam poročam še le danes, kako da so naše okoličanke kar čez noč postale — srečne!! Minoli teden se je zanje zavzela blaga (!) in poštena (?) duša, ki odgovarja na

ime — »Indipendente«!! Po tolikih napadih in sramotenjih, na naslov naših okoličanov se je nesramni žid prelevil v zagovornika okoličanskih interesov?!

Ko bi ne poznali te duše — in jo poznajo z nami naši okoličani — vlovila bi marsikateriga na svoje židovske limanice. Toda brate Abraham! zastonj ti je tvoj židovski trud! Sedaj pa poslušajte, kako se judovsko glasilo poteguje za osrečenje naše okolice! Na sredi ceste mej Barkovljami in mestom je finančna meja in sicer na morski strani; na nasprotni strani ceste pa je sprehajališče, katerega se poslužujejo tudi naše okoličanke, ko nam vsaki dan prinašajo najpotrebnejših živil v mesto. Ker finančni organi pregledujejo vse, kar se donša v mesto, morajo nosilke iti z šetališča čez cesto do finančne postaje in so s tem — »v veliki nevarnosti za svoje življenje«!! Da se ne dogodi kaka nesreča, prosi »Indipendente«, naj finančni organi pregledujejo na šetališču in ne več pred svojo postajo, da tako ustrezajo našim okoličankam!!

Ni-li to sreča za naše okoličanke, da se **blagi in dobri** čifut tako odločno poteguje zanje?! Pred letom: barbari, divjaki, suroveži, ščavi itd. in danes?! Toda, predobro se poznamo mi in naš Abraham. On si je domislil, kar je pisal že zadnjič, namreč, da okoličanov se ne pridobiva z robotstvom, ampak, da jih treba hvaliti zvižajno in — kupovati z denarjem!

»Indipendente« naj nam odpusti, ako izrečemo sum, da govoré o okoličankah, je malec mislil na korist svoje stranke. To pa je vsikdar nekako sumljivo z okoličanskega stališča.

Srečne okoličanke, da ste nehoté dobile tako vrlega zagovornika (?). To pa je vaša stvar, gu-li sprejmete ali ne. Bravo »Indipendente«!

Odin.

Zakaj molči deželni odbor kranjski?

Pišejo nam s Štajerskega: Na shodu slovenskih odvetnikov in notarjev je dr. Dečko odločno zahteval, da se glede krivice, ki se je zgodila slovenskemu jeziku na višem deželnem sodišču v Gradcu, zgane tudi deželni odbor kranjski, kakor se za nemške težnje o sličnih prilikah vedno izjavlja deželni odbor štajerski. Do danes pa deželni odbor kranjski še ni dal glasu od sebe, da-si je bil na shodu navzoč eden dež. odbornikov. Dež. odbor štajerski koraka na čelu nemških izjav, slovensko večino v kranjskem deželnem odboru pa je menda hipnotizoval dr. Schaffer. Če se že zastopnika narodne stranke ne zdramita, naj vsaj spregovorita odločno besedo zastopnika katoliško-narodne stranke! Sedaj divja na Kranjskem prepir o tem, komu bolj nedostaje slovenske zavesti in narodne doslednosti. Prav je dejal v »Edinosti« moj rojak-dopisnik: »Delajte vsak v svojem krogu! Za to Vam bo narod hvaležen, za prepir pa ne!« Gospodje pa, ki sede v deželnem odboru kranjskem, naj uvažujejo te besede in lotijo naj se narodnega dela z narodno odločnostjo! Tudi to je žalostno dovolj, da v kranjskem deželnem šolskem svetu sedi še vedno dr. Schaffer kakor zastopnik slovenske večine deželnega odbora, kar bi nikakor možno ne bilo, če bi si upali slovenski deželni odborniki odločno nastopiti proti njemu. To bi bili pač dolžni svoji časti, katero so položili med točke pravne pogodbe!

Pozor! Pišejo nam: Minolega četrta popoldne je prišel v Gažon, vas župnije šmarske pri Koprju, mlad, še ne 30-leten, v duhovniško obleko opravljen človek, ki se je mej priprostim ljudstvom izdajal za misijonarja iz Afrike. Ljudje so mu verjeli in je za svoj žep spravil precejšnjo svoto denarja. Da je bil navedeni slepar, razvidno je iz tega, ker je povpraševal po žandarmeriji in hodil le po stranskih vaseh, kjer je vedel, da ni duhovnika. Ko so ga ljudje nagovarjali, naj se oglasi v Šmarjah, izgovoril se je, da mora ob 9. uri zvečer biti pri svojem predstojniku v Koprju, in je tudi odkuril v istej smeri. Doma mora biti ali v Trstu ali v Koprju, ker govori laški jezik, pa tudi nekaj z laškim pomešane slovensčine. Opozarjam s tem slovensko ljudstvo po Istri, naj se ne da preslepiti in naj nikar ne daje denarja za sv. maše, ker isti gre vse po drugi poti nego za duhovne namene. Najbolje pa je, naznaniti ga žandarmeriji ali prijati ga, da se konec stori njegovemu »misijonarstvu«. Milko Šašelj, župnik.

Občni zbor „Tržaškega Sokola“ se je vršil ob precejšnji udeležbi členov. Starosta brat dr.

Gustav Gregorin je v daljšem govoru opisal krizo, v kateri se nahaja to društvo vsled lanskim političnim dogodkov. Označil je vse okoliščnosti, ki so zakrivilo, da društvo ni moglo delovati v minoletem letu. Na tem ni bil kriv nikdo nas, ampak razmere. Brat starosta je vspodbujal navzoče brate, naj vstrajajo, naj se pokažejo požrtvovalne ravno v tej krizi. Ako store tako, je gotov, da premagamo srečno to krizo in se prične zopet novo delovanje v širjenje divne sokolske ideje.

Poročili tajnika Janka Kukarja in blagajnika Rudolfa Pretnerja sti se odobrili soglasno. Iz poslednjega poročila posnemamo, da je imelo društvo v minoletem letu gl. 824-79 dohodkov in gl. 560-91 stroškov. Obtočki »razni predlogi« se je vnela daljša živahna razprava, v kateri je izražalo svoje želje več bratov sokolov. V novi odbor so bili izvoljeni per acclamationem:

Starosta: dr. Gustav Gregorin. Odborniki: dr. Otokar Rybář, Makso Cotič, Janko Kukar, Rudolf Pretner, Iv. Knaus, Josip Krajnc, Josip Cink in Pavel Kočevar. Namestniki: Fran Piano, Nicefor Stepančič in Janko Černe. Pregledovalcema računov: Gracijan Stepančič in Henrik Kobal.

V zaključni besedi svoji je zopet izvoljeni starosti dr. Gustav Gregorin še enkrat ponovil svoj poziv, naj se členi ne udajajo malodušnosti, ker se razmere v Trstu morajo obrniti na bolje, ter je vskliknil krepak sokolski »Na zdar!«

Vojaške vaje. Pešpolk št. 97 je odšel večeraj iz Trsta v Št. Peter na velike vaje. Danes pa je odšel iz Gorice na Rakek polk št. 47. Dne 20. odide tamošnji batalijon domobrancev na vaje.

Požar v „bošketu“. Sprehajalec na Aequedottu so zapazili večeraj ob 1. uri popoldne da v bošketu gori trava. Skušali so najprej, da bi sami pogasili ogenj, a ker se jim to ni hotelo posrečiti in se je ogenj vedno bolj bližal bližnji tovarni papirja za cigarete, lastniki gg. Salto in Uziel, telefonovali so po gasilce. Le-ti so v kratkem pogasili ogenj. Ogenj je bil zajel kakik 40 metrov.

Doznajemo od kompetentne strani, da je zapalil ta ogenj 13letni Octavio Tassoti, učenec šole v ulici Kandler. Redarji so aretirali dečaka na Aequedottu.

Sreča v nesreči. Izvošček Avgust Grmek je vodil večeraj svojo kočijo po Korzu. Zraven sebe je imel tudi svojega 5-letnega sinka. Ker je bil vinjen, je vodil konja jako nerodno. Ravno, ko je prišel tramvajski voz zraven njegove kočije, je zdrsnil sinko s kozla in je padel med konja tramvajskega voza. Zgodila bi se bila lahko grozna nesreča, da ni kočijaž naglo zaustavil konja. Sinko se ni nič poškodoval, samo ustrašil se je hudo. Starega Grmeka pa je atetirala policija.

Med sorodnikoma. Svaka mesarja Ivan Marzoner in Josip Folkmer sta se spričkala v torek zvečer. Kakor večkrat, ni ostalo tudi to pot samo pri besedah. Potem, ko so pesti storile svojo dolžnost, je pograbil Folkmer stol in je s tem začel nabijati svaka Marzonera. Krik in vik žensk je privabil tudi redarje, ki so komandirali odloženje orožja. Marzoner je bil ranjen na glavi in mu je odtekala močno kri. Folkmer, ki je bil tudi nekoliko ranjen, je bil aretiran.

Pregrehe zoper sedmo zapoved božjo. 36-letni Napolitan, urar Ivan C. je bil aretiran v torek zvečer, ker je obdolžen, da je dne 24. julija ukradel Lovreneu Glesiehu svoto 15 gl.

Dne 26. m. m. je bilo ukradenih Antoniji Sanein iz Škednja 9 svilnatih robecev in nekaj perila v vrednosti 28 gl.

V torek je pozabil delavec Viktor Kordon v plinarni svojo srebrno žepno uro. Vsaka ura, ki je kaj vredna, teče, tako je tudi njemu zbežala in zginita.

Večeraj je bil odveden v zapor 19-letni Piranež Ivan Lizzier, ker je vkradel svojemu gospodarju dva desetaka. Skril jih je v neko luknjo. Desetaka sta bila najdena, ali bila sta že vsa objedena od miši. — Trgovec Juliju Steidlerju na trgu sv. Ivana št. 4 je bila ukradena večeraj zavesa vredna 15 gl. — Josipu Goriupnu iz Sv. M. M. spodnje je bila ukradena in odvedena koza vredna 11 gl. — Izpred »Piccolove« hiše je nekdo ukradel Antonu Z. kolo, vredno 150 gold. Tatovom prihaja res vse prav.

Živega ne sodi, mrtvega ne kolni! Ivan Godina iz Škednja hšt. 279 je oddal stanovanje nekemu 30-letnemu Franu Korošču. Korošec je bil videti jako dober in pošten mož ali: samo videti. Predvečernjšnjem je zmanjkalo ter je ostal dolžan na najemščini 11 gl. 30 kr. in je vrhu tega odnesel gospodarju jeden jopič, vreden 8 gl. Kdo b'ga bil sodil?

Nezgode. Večeraj ob 4. uri pop. je prišlo v ulici Sette Fontane jako slabo 44-letnemu delavcu Ivanu Spajnu. Prenešen je bil na dom, kamor je prišel zdravnik z zdravniške postaje. — 19-letni služkinji Mariji Čok iz Žavelj je prišlo večeraj tako slabo na rudečem mostu, da se je zgrudila. Na zdravniški postaji je prišla zopet k sebi. — 55-letni kotlar Josip Godnik je večeraj popoldne nakrat ves prebledel. Navzoči so ga prijeli, da se ni zgrudil na tla. Ker mu je prihajalo vedno slabše, sta ga sprovedla njegova dva sina v bolnišnico. — V bolnišnico je bil sproveden voznik Andrej Maizler, ker je prišel med voz in zid in je bil hudo ranjen.

Dan plačila. Večeraj je bil obsojen 53-letni pilot-mornar Miklavž K. na 5 dni zapore, ker je ukradel na parniku »Thebe« neki ženski nov svilnati solnčnik. Zgovarjal se je, da ni tega storil, ali solnčnik je bil vendar najden pod njegovo omaro.

Nesreča. 78-letna branjevka G. Petrič je hotela izstopiti sinoči ob 8. uri s tramvayskega voza, predno se je ta vstavil. O tem se jej je zapela obleka ob desko, vsled česar je padla ter jo je voz drsal nekaj metrov daleč. O tem se je ranila na obrazu, rokah in levi nogi. Prenešana je bila najprvo na zdravniško postajo in potem v bolnišnico.

Zgubljen — najdeno. Večeraj zjutraj je bil najden na ulici voziček na štiri kola. — V sredo pop. je bila najdena na stopnicah neke hiše v ulici Ponterosso državna listina. — Najdena je bila tudi jedna svilena torbica. Te reči je dobiti na policiji.

Loterijske številke izžrebane dne 3. t. m.:
Lvov 46, 24, 6, 33, 51.
Praga 69, 72, 77, 28, 9

100.000 kron in 3-krat **25.000 kron** so glavni dobitki velike jubilejske razstavne loterije, kateri se izplačajo v gotovini z samo 20% odbitkom. Opozarjamo naše čitatelje, da bode prihodnje žrebanje nepreklicno dne 6. avgusta.

Koledar.

Danes v četrtek 4. avgusta: Dominik, sp.: Agabij, šk.
Jutri v petek 5. avgusta: Marija Dev. snež.; Ožbolt, kr.
Solneni: Lunin:
Izhod ob 4. uri 26 min. Izhod ob 8. uri 20 min.
Zahod „ 7. „ 45 „ Zahod „ 7. „ 29 „
Ta je 32. teden. Danes je 214. dan tega leta, imamo torej še 151 dni.

Različne vesti.

Grozen vihar. Iz Valencije na Španskem javljajo, da je v vaseh Villa Mediana in Hormila navstal grozen vihar. Mnogo oseb je zgubilo življenje ob tej hudi uri.

Požari. V Szent-Varosu na Ogerskem je navstal požar, ki je upepelil 103 poslopja. Zgorelo je mnogo žita. Škoda znaša 100.000 gl.

V Dunkerque na Francozkem je pogorela zaloga petroleja. 50.000 hektolitrov petroleja je pogorelo popolnoma.

ZALOGA POHIŠTVA
tvrdke
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Via Riborgo 21 in Piazza Rosario 2
(šolsko poslopje).

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče **ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinjal.** Na zahtevanje ilustrovan cenik zastonj in franco. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Narodno gospodarstvo.

Občni zbor „Kmetijske in vrtnarske družbe za Trst in okolico“.

(Zvršetak).

Da pa zamore odbor družbe toliko uspešno vršiti svoje delovanje, v to mu največ pomaga samostojni urad, v katerem koncentruje vse svoje posle pod vodstvom stalnega tajniškega uradnika.

Le ob rednem poslovanju in uradniškem vršenju družbenih poslov je mogoče družbi organizirati svoje delo in tudi izvršiti vprašanja, ki se tičejo domačega kmetijskega gospodarstva. Brez svojega urada bi odbor družbe le težko izvrševal svoje lepe dolžnosti. V namen naprednega kmetijskega gospodarstva na tržaških tleh je zasnoval odbor družbe v tekočem upravniskem letu tudi svoje družbeno glasilo »Gospodarski list za tržaško okolico«. Svoje glasilo je hotela družba zasnovati že kmalo v početku svojega obstanka, vendar so razne tehnične ovire zadrževale vresničenje te potrebne zasnove. Glasilo bode zbiralo v svojem gradivu od časa do časa vsa vprašanja, veljavna za domačo kmetijsko gospodarstvo in jih razmotrivalo na strokovnjaški podlagi. Zadoščati hoče svoji nalogi v vsakem oziru, oziroma zahtevam, ki se stavijo do kmetijske družbe. List postane knjiga, izkaz o delovanju družbe za napredek tržaškega kmetijstva še za pozne čase. Dasi še neznaten v prvih početkih, bode mogel rasti, in sčasoma postati pravi strokovni list, vreden tovarišev po družih pokrajinah, koder delujejo kmetijske družbe. Treba ga pozorno čitati in porabiti kako dobro zрно, ki se tu nahaja v njegovih predalih.

Po splošnem odobrenju upravniskega poročila je prešlo zborovanje na razne posamične predloge in nasvete, kakor zlasti točke o poljskem varstvu, lovskem zakonu glede trž. okolice in naposled o eminentno važnem vprašanju razdelitve občinskega sveta v trž. okolici. Ker se hočemo baviti tem vprašanjem v posebnem članku v jedni bodočih števil, navesti nam je samo, da je na predlog pooblaščenca v tej stvari iz gorenje okolice, Martina Grgiča, pričela jako živahna razprava. Gospod družbin podpredsednik, odvetnik dr. Matej Pretner, je na podlagi zakonov in lastnih pravnih izkušenj razvil to stvar tako jasno in točno, povdarja potrebo razdelitve občinskega sveta že v najbližji dobi, da nijeden zborovalec ni dvomil na nujnosti potrebe, da se razdeli občinski svet med kmetovalce tržaške okolice.

Družbin predsednik, g. Ivan Goriup, je pojasnjeval istotako potrebo razdelitve še s stališča kmetijskega napredka v okolici in na predlog g. dr. Pretnerja se je sprejela nastopna resolucija:

1. »Občni zbor kmetijske in vrtnarske družbe za Trst in okolico smatra za neobodno korist in potrebo za kmetovalce in gospodarstvo v tržaški okolici, da se razdeli skupni svet mej upravičene posestnike dotičnih vasi in

2. »visoka e. k. vlada se naprosi, da omogoči in pospešuje po možnosti to razdelitev«.

Istotako se je sprejela resolucija, da se visoka vlada naprosi, naj ustreže prošnji glede poljskega varstva, kakor je objavljena v 2. št. »Gospodarskega lista za tržaško okolico«.

Po izvolitvi odbora, ki se je na predlog gosp. posl. Iv. M. Vatoeva per acclamationem konstituiral sledeče:

G. Ivan Goriup, predsednik, g. dr. Matej Pretner, podpredsednik, Ivan Fajdiga, tajnik, Andrej Črne, blagajnik, gg. dr. Simon Pertot, Jože Vatoeva in Nicefor Stepančič, odborniki, — je gospod predsednik zaključil zborovanje, ki je z ozirom na slavnostno leto jubileja Nj. Veličanstva cesarja Frane Jožefa I., kakor pravega zaščitnika vsega gospodarskega napredka, izrazilo svoje visoko spoštovanje do milega vladarja s trikratnimi živio-klici.

Zborovalec so se razšli vzadovoljeni, ker so čuli, da se še mlada naša kmetijska družba razvija tako lepo in da utegne izvršiti še toliko lepega in dobrega v blagoslov domačega kmetijskega gospodarstva.

Zadnje vesti.

ISI 4. Cesar je vsprejel včeraj v avdijenci fin. ministra Kaizla, ki je bil potem povabljen na

obed v cesarski rodbini. Minister je nato nadaljeval pregledovanje solin.

Gorica 4. Minister za trgovino, Bärnreither, si je ogledal tovarne v Stražicah, papirnice v Podgori, predilnice Lenassijevo, barvarnico Moserjevo in tovarno žveplenk Lebherzovo. Minister odpotuje ob 3. uri v Oglej. Isti prenoči v Gradežu in se povrne jutri v Gorico.

Rim 4. Mnogo se govori o nepričakovanem povratku ruskega poslanika Nelidova v Rim. Le-ta je imel dolgo posvetovanje z italijanskim ministrom za zunanje stvari.

Pariz 4. »Gaulois« beleži govorico, da današnji ministerski svet stori važnih sklepov v aféri Dreyfus.

Washington 3. Popoludne se je prijavilo uradno, da odgovor Španske glede mirovni pogojev še ni došel.

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za september 8-07 do 8-08. Pšenica za marec 8-24 do 8-25. Rž za september 6-43 do 6-45. Koruza za maj 1899. 4-17 do 4-19. Koruza za avgust 1898. 4-80 do 4-82. Oves za sponlad ——. Oves za september 5-30 do 5-32. Koruza: 5— do 5-10.

Pšenica: ponudbe dobre, povpraševanje slabije. Prodaja 20000 met. stot. Vreme: gorko.

Hamburg. Santos good average za september 30-25, za december 30-75, za marec 31-25 za maj 31-50.

Havre. Kava Santos good average za avgust 36-25, za december 36-75 frankov za 50 klg.

Praga. Surovi sladkor I. produkt, 88% Rendement franco Aussig. Stalno. Takoj 12-60 do 12-62½. Oktober-december 12-55 do 12-75.

Dunajska borza 4. avgusta 1898.

	danes	včeraj
Državn dolg v papirju	101-90	101-90
„ „ v srebru	101-75	101-75
Avstrijska renta v zlatu	121-85	121-80
„ „ v kronah	101-20	101-20
Kreditne akcije	363-50	363-60
London 10 Lsr	120—	120—
20 mark	11-75	11-75
Napoleoni	9-53	9-53
100 ital. lir	44-33	44-20

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

Prilika za praznike in novo leto. Velika zaloga zimskih ogrinjal (šjalov) v vseh barvah po gld. 3,60 in gld. 1-20 Zbirka trštanja v raznih risanjih od 20. 30 in 37 nvč. Moške srajce bele in barvane od 90 novč. naprej. Maje iz pliša za gospe po 65, 75 novč. in več samo v prodajalnici

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

100 do 300 gld.

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika z razpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk. Ponudbe pod naslovom Ludwig Oesterreicher, v Budimpešti, VIII. Deutschgasse 8.

Hotel Volpich

„PRI ČRNEM ORLU“ (AQUILA NERA)

TRST — Via S. Spiridione, Corso: Via S. Nicolò — TRST

Najbolj v središču mesta ter na novo opravljen.

KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.

V pritličju

„Restavracija Pilsen“ od F. Volpicha.

Odvetniškega koncipijenta

išče

dr. Matej Pretner,

odvetnik v Trstu.

Corso (Piazza S. Giacomo št. 1). — Mesečna plača 100 gld.; vstop 1. oktobra 1898.

OLJA

Zaloga na debelo in na drobno.

Pošiljatve le od 5 lit. naprej.

CENE:

OLJE jedilno fino	Liter nvč.	28
„ „ finejšo „	„	32
„ „ oljkino „	„	36
„ „ fino „	„	40
„ „ namizno „	„	44
„ „ finejšo „	„	48
„ „ Extra „	„	52, 56
„ „ Specijalit. „	„	64, 72

OLJA za cerkvene svetiljke v vrčih orig. od lit. 15, 20, 25 po zmernih cenah. Pošiljatve na debelo namreč za razprodajalce, so da se ni bati nikake konkurence.

Za Trst in okolico prosto na dom, pustivši vrč na posodo.

ANTON SIRCA

Trst, Via Aquedotto št. 9.

Pomladansko zdravljenje.

ZDRAVLJENJE KRVI

Čaj „Tisočerni cvet“ (Millefiori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni PRAXMARER „Ai due Mori“ v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah dopošlje se franko.

Mehanična delavnica

ANTONA SKERL-A V TRSTU,

Via S. Lazzaro št. 6, nasproti palače Salem.

Zaloga originalnih šivalnih strojev „Adria“ iz Budimpešte in koles iz najbolj slovečih notraojih in inozemskih tovarn.

Šivalni stroji se garantujejo pet let, kolesa eno leto.

Izvršujejo se poprave šivalnih strojev, koles, motorjev na plin itd.

Delavnica za briljantno nikliranje.

Zaloga vseh pripadkov za kolesa in šivalne stroje.

Postavljanje in popraviljanje električnih zvoncev.

Prodaja — menja — najem koles.

Vsakovrstna popraviljanja in naročbe izvršujejo se najatančneje, brzo, po nizkih cenah.

Le 50 nvč. za 3 žrebanja

Pojutranjem žrebanje!

Glavni dobitok 1krat

100.000 Kron in 3krat 25.000 Kron

v gotovini z odbitkom 20%.

Srečke jubilejne razstave po 50 nvč.

Žrebanje: 6. avgusta 1898.

Žrebanje: 15. septembra 1898.

Žrebanje: 22. oktobra 1898.

Priporočajo: Gius. Bolaffio, Il Mercurio Triestino, Mandl & C., Enr. Schiffmann, Ales. Levi, Ign. Neumann, M. Nigris, G. Zoldan.